

Druipsteengrotten

Een prachtige wereld in volstrekt duister

Alleen als mensen verlichting aanleggen in druipsteengrotten, kunnen we ervan genieten, maar ze zijn dan ook werkelijk de moeite van het bekijken waard! In Nederland bestaan geen druipsteengrotten, maar in landen om ons heen zeker wel. In België, Duitsland en Frankrijk kun je ze bezoeken. Sommige grotten zijn klein, andere enorm groot.

Zalen met zuilen

Druipsteengrotten ontstaan op plaatsen waar de bodem kalk bevat. Regenwater dat op de bodem valt, zakt erdoorheen en lost kalk in zich op. Als het dan uitkomt in een onderaardse holte, een grot, dan drupt dat water van het plafond op de grond. Het water verdampt, maar de kalk (calciumcarbonaat) blijft achter.

- een stalactiet ontstaat op de plaats waar de waterdruppels door het dak van de grot heen komen;
- een stalagmiet ontstaat op de plaats waar de druppels op de bodem vallen;
- een zuil ontstaat als een stalactiet en een stalagmiet elkaar raken. Ze zijn dan als het ware naar elkaar toe gegroeid.

Stalactieten en stalagmieten groeien enkele centimeters per eeuw. Als je dus naast een zuil staat van vele meters hoog, kun je je nauwelijks voorstellen hoe lang het geduurd moet hebben, voordat de vloer en het plafond met elkaar verbonden werden.

Kleuren

Omdat er in het water meer stoffen oplossen dan alleen kalk, krijgen de druipstenen vaak de prachtigste kleuren. Er lossen mineralen op die de nieuw gevormde gesteentes groen kleuren of oranje of okerkleurig of blauwgrijs of...

Soms lossen er ook zouten in op, die allerlei glinsterende kristalletjes achterlaten. Soms lijken het wel ijskristallen en met een lamp erop schittert het in alle richtingen. De ijskristalletjes kunnen haast als kleine takjes van bomen uit de muur lijken te groeien.

Vormen

Er zijn ook veel verschillende vormen stalagmieten en stalactieten. Dat hangt er maar net vanaf hoe en waar het water door het plafond is komen druppen en waar op de grond het water terecht kwam. Zo zijn er langs wanden soms hele gordijnen te zien. Andere druipsteenformaties langs wanden lijken juist meer op kerkorgels of bloemkolen of watervallen.

En stalactieten en stalagmieten zijn soms slank, andere keren juist dik. Soms lijken ze op stapels pannenkoeken of enorme bloemen of zwammen. En met een beetje fantasie kun je soms zelfs figuren in ze zien. Vrouwelijke figuren, dierlijke figuren zoals vogels en nog veel meer.

Een wat onparlementair ezelsbruggetje...

Natuurlijk is het niet netjes om tegen vrouwen te zeggen dat hun tieten hangen. Maar om te onthouden welke dingen in druipsteengrotten nou aan het dak hangen en welke op de grond staan...

Stalactieten hangen!

Dus moeten de stalagmieten wel de stukken steen zijn die op de grond staan.

